

Nygårdskirken 17. august 2025, kl. 14

Tekst: Lukasevangeliet 16, 1-9

Salmer: 728; 25; 502; 692; 321, v.7; 11

Helligånd – overbevis os om Guds tilgivelse! Amen.

Hvis jeg nu er gode venner med hende dér X, men X så viser sig at vær venner med Y, som jeg ikke kan udstå, fordi hun altid snakker ondt om *mig* – kan jeg så være venner med X, når hun *også* er venner med Y? Og hvis jeg nu siger noget ondt om den sladderhank til Y – går det så også ud over X, som jeg *godt* kan lide? Hvor er det svært at skille det gode fra det onde! Og Jesus gør det ikke nemmere med sin fortælling i dag: Her *roser* han en forvalter, der begår underslæb og stjæler fra sin herre! Det er jo *ikke* godt! Men: Forvalteren tager så ikke *selv* pengene; han nedskriver *andres* gæld, så de pludselig slet ikke skylder så meget mere! Det har han så en bagtanke med: Han håber, at skyldnerne bliver så glade for hans generøse gældssanering, at de vil gøre gengæld, hjælpe ham og invitere ham ind til et måltid mad i ny og næ når han nu snart bliver fyret og fattig! Han er en klog mand,

roser Jesus! Men alligevel: Hvordan kan Jesus rose én, der er god på andres regning? Kan man gøre noget rigtigt ved hjælp af noget forkert? Når vi ikke selv kan finde ud af at skille det gode fra det onde, så kalder vi det *kompromis*! Vi må fx ikke slå ihjel – men abort er da godt for kvindens frihed og måske på sigt for barns tryghed, ikke? Og vi må skære ned på ældreplejen for at kunne øge støtten til udsatte unge! Men hvor mange enkeltindivider skal undertrykkes og ofres, før det hele bliver perfekt? Det er grusomt at lade målet hellige midlet: Vi skal altid have fokus på det menneske, der lider her og nu – hvordan kan vi hjælpe, lindre, give dér? Men vi må igen og igen gå på kompromis – for *hvem* skal give noget fra sig, så der bliver noget til alle? Når vi giver én, tager vi jo på en måde fra en anden, måske fra *mig*? Det gode er at dele – men det er svært nok at slippe sine *penge*! Og at opgive sine *rettigheder* er endnu sværere! Og netop fordi vi roder godhed og selvgodhed sammen – netop derfor sendte Gud sin søn Jesus Kristus på mission her hos os: Og Jesus er jo lidt ligesom den forvalter, han fortæller om! Og *vi* er så dem, der står i *gæld*: Gud skylder vi livet og alle dets muligheder! Hinanden

skylder vi at *dele* det hele til alles bedste! Men vi kan bare ikke *lide* at stå sådan i gæld – det binder os jo, gør os ufrie! Så vi har travlt med at få vores egen skyld til at se mindre ud ved at forstørre andres skyld! Ind i det spil kommer så Jesus; han kender os – og han kender sin himmelske Fars uendelige rigdom af kærlighed! Så Jesus tager og tager af Guds tilgivelse og generøse nåde og øser den ganske ufortjent ud over os alle! Han dækker vores fejl og kompromisser med den! Skjuler forskellene mellem os og gør alle lige – lige *elskelige*! Men er det ikke at bedrage Gud? Kan Jesus bare sådan dele ud af Guds kærlighed til alle os, der slet ikke har *fortjent* den - os der ikke kan finde ud af at skille godt fra ondt? Jesus gjorde det for at vi skal tage imod ham – invitere ham ind i vores hjerter! Og lade os inspirere af ham til at dele med andre uden beregning - af ren og skær lettelse og glæde over, at være omfattet af Guds evige gældssanering! De brogede kompromisser undgår vi ikke! Og på *trods* af dem, er vi elskede, elskede som vi er!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.